

VÖRÖS ISTVÁN
Reményke

Reménykedni hiába már,
egy kicsit több kell ennél néha.
Ha szétesel, az nem halál,

de mégis könnyen megtalál
az idő maradéka.
Reménykedni hiába már,

a dühös semmi visszazáll,
ha félsz, a földre még ma.
Ha szétesel, az nem halál,

ha egybevagy, úgy felzabál,
mint döglegyet a béka.
Reménykedni hiába már,

a rossz szeret és visszavár,
de nincs rád inditéka.
Ha szétesel, az nem halál,

de nem is élet az talán,
a meghasonlásod se tréfa,
reménykedni hiába már.
Ha szétesel, az nem halál.

Szilárdságtan

Miért a fantáziátlan világ
marad felül, nem a mesék?
Sok törvénye, ami szilárd,

úgy beléd rágta már magát,
csontjaid közt tudod helyét.
Miért a fantáziátlan világ

magabiztos, éli korát,
ha kötözködsz, átjön beléd
sok törvénye, ami szilárd

alapokról művel csodát
úgy, hogy mindent simán kimér.
Miért a fantáziátlan világ

van uralmon? Bármit csinál-
hat az ember, sosem elég.
Sok törvénye, ami szilárd,

nem hagyja, hogy egy-két hibát
elkövessen a véges ég.
Miért a fantáziátlan világ
sok törvénye, ami szilárd?

Georg Trakl

Az egyik példaképem
egy ópiumfaló,
minden tettét nem értem,

a verseit azt értem
írta, nekem valók.
Az egyik példaképem

a háborúban szépen
szétszedte a valót!
Minden tettét nem értem,

minden tettét lemértem,
mindegyik megható.
Az egyik példaképem

csak úgy példaképpen
kilép a sors alól,
minden tettét nem értem,

szűkülő belső térben
semmi nem bírható!
Az egyik példaképem
minden tettét nem értem.

Félelem a verstől

Üres, üres, üres, üres,
csak szóval van tele
a vers, a vers, a vers, a vers,

értelmére minek figyelsz,
nem több, csak a fele.
Üres, üres, üres, üres,

és átfordul, és szögletes,
nincs lába, sem keze.
A vers, a vers, a vers, a vers

olyan, amelyet érdemelsz,
épp ez az érdeme.
Üres, üres, üres, üres,

és ennyiben tökéletes,
vagy annak kezdete
a vers, a vers, a vers, a vers,

amit magadban megfigyelsz,
jobb kor ígérete.
Üres, üres, üres, üres
a vers, a vers, a vers, a vers.